

Absurdisme kleurt muzikale thriller

Plaats: De Harmonie, Leeuwarden. **Gebeurtenis:** muziektheatervoorstelling *Een pure formaliteit*. **Gezelschap:** Orkater met Cello8ctet Amsterdam. **Regie:** Sarah Moeremans. **Belangstelling:** 300 toeschouwers. **Bijzonderheden:** volgende voorstellingen op 14 april 2015 in de Lawei te Drachten, op 1 en 2 mei in de Stadsschouwburg in Groningen.

★★★★☆

LEEUWARDEN Een verwarde schrijver wordt verdacht van moord en vriendelijk maar stevig ondervraagd door een sympathieke politiecommissaris. We bevinden ons in een steriele ruimte, een wachtkamer annex politiebureau. De kamerplanten zijn verdord, de liftdeuren bevinden zich op een onmogelijke hoogte, een raam blijkt een schilderij. Niets is wat het lijkt.

Regisseur Sarah Moeremans en componist Micha Hamel bewerkten voor Orkater de film *Una pura formalitata* (1994) van Giuseppe Tornatore. Absurdisme kleurt deze muzikale thriller tot weer zo'n typische Orkatervoorstelling met allerlei vreemdende effecten en macabere humor. Een tikkeltje braaf dit keer, dat wel.

Maar er wordt weergaloos gespeeld. Pierre Bokma als de auteur met geheugenverlies is

superieur in het schakelen tussen verwarring en woede, tussen onbegrip en sarcasme. Porgy Franssen vormt een ideale sparringpartner: als kalmerende politiechef verleidt hij slim de door hem bewonderde schrijver tot bekentenissen. Nooit eerder speelden deze acteerkanonnen samen, dat is zeker voor herhaling vatbaar. Ook de twee kleine rollen, die een komische toevoeging zijn, worden knap ingevuld.

De acht cellisten van Cello8tet Amsterdam, aangevuld met een blokfluitist, zorgen voor een spannende soundtrack die laevert tussen weemoed en nervositeit. De schrijver wordt achtervolgd door verwarde klanken, de commissaris omarmd door welluidend spel. Mooi licht zijn de musici gechoreografeerd in het toneelbeeld.

Bij aanvang horen we in het donker een schot. Wie heeft het gelost? Aan het eind van de voorstelling valt alles op zijn plaats. Is het politiebureau een hiernamaals en zijn de musici zielen in een andere dimensie? En waarom blijft de schrijver eenzaam achter? We zullen het hier niet verklappen. Wel één van die vele speelse gedachten die deze uitgebalanceerde productie zo bijzonder maken: 'Herinneringen. Jij vergeet ze maar zij onthouden jou'.